

Maaseudun kehittämisosasto

Pvm/Datum/Date

Dnro/Dnr/DNo

3.3.2023

849/00.00.01.00.00/2023

Maa- ja metsätalousministeriö

Lausuntopyyntö 10.2.2023 (VN 5424/2020)

Luonnos valtioneuvoston asetukseksi maaseudun hanketoiminnan tukemisesta rahoituskaudella 2023–2027

Maa- ja metsätalousministeriö on pyytänyt Ruokavirastolta kirjallista lausuntoa luonnoksesta valtioneuvoston asetukseksi maaseudun hanketoiminnan tukemisesta rahoituskaudella 2023–2027. Ruokavirasto kiittää lausuntomahdollisuudesta.

Lausunto

Asetusluonnoksen 11 §:ssä viljelijäryhmähanke on määritelty ryhmäksi maa- ja metsätaloutta harjoittavia yrityksiä. Ruokavirasto ehdottaa kohdan muuttamista seuraavasti: *ryhmä maa—ja—metsätaloutta harjoittavia yrityksiä kehittää toimintaansa*. Kaikki maatilat eivät harjoita sekä maa- että metsätaloutta. Valtiontukiperusta tuskin mahdollistaa metsätalouden kehittämistä viljelijäryhmähankkeessa. Tässä on syytä ajatella maatalous EU:n laajan määritelmän mukaan, niin että viljelijäryhmähankkeessa voi olla mukana myös ensiasteen jalostusyriksiä. Vastaava korjaus tarvitaan 23 § 4 momenttiin. Ehdotettu muutos mahdollistaa ensiasteen jalostusyriksien osallistumisen viljelijäryhmähankkeisiin. Viljelijäryhmähankkeeseen osallistuvia ei ole tarpeen laventaa muihin yrityksiin, jotta samassa hankkeessa ei tarvitsisi käyttää kahta eri valtioneuvoston päätöstä. Muistiossa voisi selkeyden vuoksi lisäksi tuoda esiin, että maataloutta harjoittavia yrityksiä ovat myös ns. ensiasteen jalostusyriksit.

Asetusluonnoksen 12 § 1 momentin 1), 6) ja 7) kohtien sanamuodot ovat osin vaikeaselkoisia ja olisivat sen vuoksi hyvä selkeyttä. Ensimmäisessä alakohdassa mainitut ”henkilöstökulut” sisältävät käsitteenä palkat lakisääteisine sivukuluineen. Sen vuoksi ei ole tarpeen erikseen tässä kohtaa mainita lakisääteisiä kustannuksia. Ehdotamme, että kohdat muotoillaan seuraavasti:

1) henkilöstökulut;

Maaseudun kehittämisosasto

Pvm/Datum/Date

Dnro/Dnr/DNo

3.3.2023

849/00.00.01.00.00/2023

6) kansainvälisessä yhteistyöhankkeessa ulkopuolisten asiantuntijoiden kutumisesta suomalaisen osapuolen järjestämiin tilaisuuksiin, sekä kansainvälisen yhteistyön koordinoinnista muussa valtiossa toimivan yhteistyökumppanin kanssa aiheutuvat kustannukset;

7) kustannukset, jotka aiheutuvat lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden kehittämisestä tai maaseutumatkailun menekinedistämistoimista taikka lyhytkestoisesta yrityskohtaisesta elinkeinotoiminnan arvioinnista tai testauksesta; ja

14 §:ssä säädettäisiin valmistelurahassa. Ruokavirasto ehdottaa pykälän muotoilua seuraavasti: *Valmisteluraha voidaan myöntää vakioituna kertakorvauksena 5000 euroa merkittävän yritys- tai viljelijäryhmähankkeen, maaseudun innovaatioryhmähankkeen, älykkäät kylät -hankkeen ja tuottajaorganisaation edistämishankkeen yhteistyökumppaneiden etsimiseen ja hankesuunnitelman valmisteluun. Toimintaryhmälle ei voida myöntää valmisteluraha. Valmistelurahan myöntämisen edellytyksenä on suunnitelma hakea tukea kehittämishankkeeseen. Valmisteluraha voidaan myöntää yhden kerran samaan kehittämiskohteeseen. Valmistelurahaan ei sovelleta kehittämistukilain 36 §:n 1 momentissa säädettyjä valintaperusteita eikä tämän asetuksen 3 §:n 2 momenttia.* Ruokavirasto pitää hyvänä ja ajanhengen mukaisena, että kehittämishankkeissa otetaan käyttöön vakioitu kertakorvaus.

Asetusluonnoksen 16 § 1 momentin 1–6 kohdat ovat sanamuodoiltaan samansisältöisiä kuin 12 § 1 momentin 1–6 kohdat. Ehdotamme että asetuksesta poistetaan toistot tai 16 §:ssä tarvittavilta osin viitataan 12 §:än. 16 § 2 momentin sanamuodot ovat osin vaikeaselkoisia ja olisivat sen vuoksi hyvä selkeyttä. Ehdotamme, että 2 momentti muotoillaan seuraavasti: *Koulutus- ja tiedonvälityshankkeessa tukikelpoisia ovat lisäksi kustannukset, jotka aiheutuvat välttämättömästä lisäkoulutuksesta henkilöille, jotka vastaavat 15 §:ssä tarkoitettua koulutus- ja tiedonvälitystoimenpiteistä.*

17 §:n ensimmäisen momentin ensimmäinen virke on ongelmallinen: *saatava hyöty ohjautuu alueen asukkaille ja muille toimijoille.* Mitä tarkoitetaan alueen muilla toimijoilla? Ensimmäisenä tulee mieleen yritykset. Yleishyödyllinen investointi ei saisi hyödyttää suoraan yrityksiä. Toinen virke on sen sijaan järkevä: *investoinnin kohteen tulee olla alueen asukkaiden ja muiden toimijoiden käytettävissä (veloituksetta tai kohtuulliseen hintaan).* Jälkimmäisessä virkkeessä muina toimijoina voivat olla myös yritykset, esimerkiksi kun reitistöjä käytetään matkailuelinkeinossa. Voisiko momentin alun *ja muille toimijoille* muuttaa muotoon *...ja alueelle.* Asetuksessa tai muistiossa

Maaseudun kehittämisosasto

Pvm/Datum/Date

Dnro/Dnr/DNo

3.3.2023

849/00.00.01.00.00/2023

olisi myös hyvä kertoa tarkemmin ympäristö – ja ilmastotoimien hyväksyttävyyttä, vaikka ne eivät suoraan alueen asukkaita hyödyttäisikään.

Asetusluonnoksen 17 § 4 momentissa säädetään, että investoinnin pysyvyytsvaatimus ei koske pilottihankkeiden investointeja, joiden kustannusten hyväksyttävyydestä säädetään 12 §:n 1 momentin 8 kohdassa. 12 §:ssä säädetään kehittämishankkeen tukikelpoisista kustannuksista ja pilottihankkeiden osalta välineiden ja laitteiden poistokustannuksista. Koska tarkoitus ei ole tukea nimenomaisesti pilotti-investointeja, vaan ainoastaan pilottihankkeissa tarvittavien välineiden ja laitteiden poistokustannuksia 12 § 1 mom. 8 kohdan mukaisesti, on 17 § 4 mom. käsittäksemme tarpeeton.

Pilottihankkeista ei ole täsmällistä määritelmää kehittämistukilaissa (1325/2022), asetus-, tai muistiolounnoksessa tai CAP-suunnitelmassa, on tarpeen säätää, mitä pilottihankkeella tarkoitetaan ja missä toimenpiteissä pilotin poistokustannukset ovat tukikelpoisia. Kun asiaa ei ole avattu tarkemmin, ei ole selvää, missä toimenpiteissä pilottihankkeita voidaan tukea.

Ruokavirasto ehdottaa asetusluonnoksen 20 §:än lisäystä tukikelpoisiin kustannuksiin. Olisi hyvä olla mahdollista tukea kiinteistöyhtiön osakkeiden ostoa. Yritystuessa tämä on ollut mahdollista ohjelmakaudella 2014–2020, ja mahdollisuus on myös mukana uuden asetuksen luonnoksessa. Esimerkiksi isommasta kiinteistöstä (lakkautettu maatalousoppilaitos, kansanopisto jne.) voisi muodostaa kiinteistöosakeyhtiön, josta sitten yleishyödylliset toimijat voisivat hankkia kylän kokoontumispaikaksi osan, yritykset toimitiloikseen osia ja asuntosijoittajat asuntoja vuokrattavaksi.

20 §:ssä säädettäisiin, että tukea voidaan ensisijaisesti myöntää uusien koneiden, kaluston, laitteiden ja välineiden hankintaan. Käytettynä voitaisiin hankkia tietyn asetuksessa mainituin edellytyksin. Tarvitaanko säätelyä käytetyistä koneista? Luonnoksessa Valtioneuvoston asetukseksi maaseudun yritystuesta ohjelmakaudella 2023–2027 on tarkoitus luopua vastaavista säädöksistä.

Ruokavirasto ehdottaa seuraavaa muutosta 21 §:än:

Hankittaessa rakennus tai rakennus maapohjineen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) rakennus soveltuu harjoitettavaan toimintaan tai on vähäisiä kohtuullisin kustannuksin muutettavissa sellaiseksi sekä täyttää aiotussa käyttötarkoituksessaan, mitä laissa tai lain nojalla säädetään tai määrätään sellaiselle rakennukselle asetetuista vaatimuksista;*

Maaseudun kehittämisosasto

Pvm/Datum/Date

Dnro/Dnr/DNo

3.3.2023

849/00.00.01.00.00/2023

Kun hankitaan valmis rakennus, olennaista on, että rakennuksen hankintahinta lisättyinä tarpeellisilla korjauksilla tulee edullisemmaksi kuin uuden hankinta. Jos hankintahinta on alhainen, voivat korjauskustannukset olla suuremmat. Järkevään ratkaisuun voidaan päästä, vaikka korjauskustannukset eivät olisi vähäisiä.

23 §:ssä säädettäisiin kehittämishankkeeseen myönnettävän tuen määrästä. Tässä on hyvä huomioida viljelijäryhmähankkeen osalta 11 §:n huomiot.

27 §:ssä säädetään laskennallisista kustannuksista. Laskennallisia kustannuksia on jatkossa kaksi vaihtoehtoa, 19 % ja 40 %. 27 §:n 3 momentin mukaan molempien mallien laskennallisiin hyväksyttäviin yleiskuluihin luettaisiin samat kustannukset. Tarkoituksena lienee kuitenkin ollut, että 40 %:n mallissa ainoastaan henkilöstökulut olisivat suoria ja kaikki muut kustannukset, mukaan lukien ostopalvelut, olisivat laskennallisia. Näin ollen pykälään olisi syytä lisätä momentti, kun kyseessä on laskennalliset kustannukset 40 % ja muuttaa 27 § 2 mom. koskemaan vain laskennalliset kustannukset 19 %: a.

Ruokavirasto ehdottaa, että 27 §:n 2 momentti muutetaan seuraavasti ja lisätään uusi 3 momentti:

Laskennallisina yleiskustannuksina voidaan hyväksyä 19 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä ulkopuolisten palvelujen ja henkilöstökulujen yhteenlasketuista kustannuksista. Laskennallisiin hyväksyttäviin yleiskustannuksiin sisältyvät hankehenkilöstön matkakustannukset, toimitilakustannukset, kone- ja laitekulut, ohjelmistokulut, toimistokulut, koulutuskulut ja työterveyskulut, sekä hankkeen vastuuvakuutukset.

Laskennallisina kustannuksina voidaan hyväksyä 40 prosenttia hyväksyttävistä henkilöstökuluista. Laskennallisiin kustannuksiin sisältyvät kaikki muut hankkeen kustannukset kuin henkilöstökustannukset.

Myös muistio olisi muutettava vastaamaan yllä esitettyä pykälämuutosta, niin järjestyksen kuin asiasisällön osalta.

Ruokavirasto haluaa lisäksi myös tuoda esiin, että laskennalliset kustannukset 40 %:n mallissa kaikki muut kustannukset, paitsi henkilöstökustannukset, hyväksytään laskennallisina kustannuksina. Tällöin myös vastikkeeton työ sisältyy laskennallisiin

Maaseudun kehittämisosasto

Pvm/Datum/Date

Dnro/Dnr/DNo

3.3.2023

849/00.00.01.00.00/2023

kustannuksiin. Tämä johtaa siihen, että myöskään rahoituksissa ei vastikkeetonta työtä voida hyväksyä.

Kehittämishankkeiden henkilöstökulujen hyväksymisen suunnitellut menettelyt perustuvat CAP-suunnitelman laatimisen yhteydessä ulkopuolisen tahon, KPMG:n, tekemään selvitykseen. Selvityksessä lähtökohtana on, että henkilöstökuluina hyväksytään tosiasiallisesti aiheutuneet työssäoloajan varsinaiset palkat ja laskennallisesti loma-ajan palkka, lomarahat sekä edellä mainittujen palkan osien lakisääteiset sivukulut.

Asetusluonnoksen 27 § 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi asiasta seuraavasti:
”Hankkeen henkilöstökuluina hyväksytään työajan ja siihen rinnastettavan ajan palkka ilman sivukuluja ja lisäksi laskennallisina sivukuluina 39 prosenttia työajan palkasta. Laskennallinen sivukulu sisältää tavanomaiset palkan sivukulut, loma-ajan palkan ja lomarahan.”

KPMG:n selvityksen mukaan tukikelpoiseen varsinaiseen palkkaan ei liene ollut tarkoitus sisällyttää kaikkea vuosilomalain (162/2005) 7 §:ssä tarkoitettua työssäolon veroisesta ajasta aiheutuvaa palkkaa. Tämän vuoksi on ongelmallista asetuksessa puhua työajasta ja siihen rinnastettavasta ajasta ilman asian selventämistä. Lisäksi olisi hyvä huomioida, että loma-ajan palkka ja lomarahat eivät ole palkan sivukuluja, vaan palkan osia, joista myös aiheutuu sivukuluja.

Edellä sanotun perusteella ehdotamme, että 27 § 4 momentti muotoillaan seuraavasti:
Hankkeen henkilöstökuluina hyväksytään työssäoloajan palkka ilman sivukuluja ja lisäksi laskennallisesti 39 prosenttia työssäoloajan palkasta. Laskennallinen henkilöstökulu sisältää loma-ajan palkan, lomarahan sekä lakisääteiset palkan sivukulut.

Miltä osin palkkaa työssäolon veroisesta ajasta, kuten sairauspoissaolosta, voitaisiin hyväksyä, lienee syytä avata asetuksen muistiossa tai erikseen mainita säännöksessä.

28 §:ssä säädettäisiin seuraavasti: *Tuen saajan ei tarvitse esittää tositteita kertakorvaushankkeesta aiheutuvista kustannuksista tuen maksamisen hakemisen tai tarkastuksen yhteydessä.*

Yleisesti asetustekstissä ei kai liene tarpeen sanoa, mitä tuen saajan ei tarvitse tehdä. Usein säädetään siitä, mikä on velvoittavaa. Kyseisen virkkeen voisi esittää muistiossa.

Maaseudun kehittämisosasto

Pvm/Datum/Date

Dnro/Dnr/DNo

3.3.2023

849/00.00.01.00.00/2023

Lisäksi ei ole tarpeen puhua tarkastuksista, kun ohjelmakauden 2014–2020 käytössä olleet ns. otantatarkastukset poistuvat.

Asetusluonnoksen 29 §:ssä säädetään tuen ulkopuolella jäävistä kustannuksista. 1 momentin 11) kohdassa viitataan valtion matkustussääntöön. Tässä olisi suotavaa viitata verohallinnon päätökseen verovapaista matkakustannuksista. Hanketoimijat ovat pääosin yksityisiä toimijoita, joille valtion matkustussääntö ei ole välttämättä tuttu. Korvauksien määrä on molemmissa täsmälleen sama, mutta valtion matkustussäännössä on paljon muuta ylimääräistä.

38 §:ssä säädetään tuloista. Tulojen huomioiminen tuotosperusteisessa ja vakioidussa kertakorvauksessa aiheuttaa pohdintaa. Tuloista on säädetty useammassa pykälässä (4 § ja 38 §). 4 §:ssä säädetään, missä tapauksissa tulot tulee arvioida tukihakemuksessa tai hankesuunnitelmassa. 38 §:ssä on säädetty, mitä tuloilla tarkoitetaan. Voisiko muistioon vielä täsmentää asiaa lisää, niin että investointihankkeissa ei käytännössä tuloja voi aiheutua. Lisäksi säädöksessä tai muistiossa olisi hyvä tuoda esiin, miten toimitaan, kun kyseessä on tuotosperusteinen hanke ja tuloja syntyy.

Kehittämistukilain 41 §:ssä on säädetty seuraavasti: *Tuen saajan on maksuhakemuksessa esitettävä selvitys toimenpiteeseen saadusta muusta julkisesta rahoituksesta sekä hanketuen osalta saaduista tuloista ja yksityisen rahoituksen toteutumisesta.*

Kun kyseessä on tuotosperusteinen tai vakioitu kertakorvaus, minkälaista selvitystä yksityisen rahoituksen osalta edellytetään.

39 §:ssä säädetään ennakkoista. Pykälässä säädettäisiin, että ennakkoa ei voida maksaa 13, 14, 22 ja 28 §:ssä säädettyihin tukiin. Ennakkoa ei siis maksettaisi koskaan, kun kyseessä on kertakorvaushanke? Riittäisikö viittaus pelkästään 28 §:än? Pienhankkeet ja valmisteluraha säädetään maksettavaksi tuotosperusteisesti, joten viittaaminen 28 §:än kattaisi nämä kaikki.

Ruokavirasto ehdottaa muutosta asetusluonnoksen 42 § pykälään. Asetusluonnoksissa tuen vähennyksestä ministeriö ehdottaa seuraavaa.

”42 § Vähennys tukikelvottomien kustannusten vuoksi

Mikäli tuensaaja esittää tukikelvottomia kustannuksia enemmän kuin kymmenen prosenttia hyväksyttävien kustannusten määrästä, viranomaisen on sovellettava

Maaseudun kehittämisosasto

Pvm/Datum/Date

Dnro/Dnr/DNo

3.3.2023

849/00.00.01.00.00/2023

vähennystä, joka on yhtä suuri kuin tukikelvottomien kustannusten ja hyväksyttävien kustannusten erotus, mutta ei kuitenkaan peruutettavaa tukea suurempi.

Jos tukipäätöksellä myönnetty tuki on enemmän kuin 200 000 euroa, ja tuensaaja esittää tukikelvottomia kustannuksia enemmän kuin viisi prosenttia hyväksyttävien kustannusten määrästä, viranomaisen on sovellettava vähennystä, joka on yhtä suuri kuin tukikelvottomien kustannusten ja hyväksyttävien kustannusten erotus, mutta ei kuitenkaan peruutettavaa tukea suurempi.

Vähennystä ei kuitenkaan sovelleta, jos tuensaaja pystyy osoittamaan viranomaista tyydyttävällä tavalla, ettei tukikelpoisiin kustannuksiin sisällymättömien kustannusten ilmoittaminen ole hänen syytään, tai jos viranomainen vakuuttuu muutoin siitä, ettei syy ole kyseisen tuensaajan. Viranomainen voi pienentää vähennystä erityisen painavasta syystä.”

Vastaavasti kauden 2013–2020 EU:n asetuksessa 809/2014 vähennyksestä on säädetty seuraavaa.

”63 artikla

Maaseudun kehittämistuen osittaiset tai täysimääräiset peruutukset ja hallinnolliset seuraamukset

1. Tuet on laskettava 48 artiklassa tarkoitetuissa hallinnollisissa tarkastuksissa tukikelpoisiksi todettujen määrien perusteella.

Toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava tuensaajalta saatu maksupyynnö ja vahvistettava tukikelpoiset määrät. Sen on vahvistettava tuensaajalle maksupyynnön ja tukipäätöksen perusteella maksettava määrä; tuensaajalle maksupyynnössä ilmoitettujen menojen tukikelpoisuutta koskevan tarkastelun jälkeen maksettava määrä.

Jos toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettu määrä on yli 10 prosenttia suurempi kuin saman alakohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettu määrä, kyseisen b alakohdan mukaisesti vahvistettuun määrään on sovellettava hallinnollista seuraamusta. Seuraamuksen on oltava yhtä suuri kuin kyseisten kahden määrän välinen ero, mutta se ei voi olla kokonaan peruutettavaa tukea suurempi.

Maaseudun kehittämisosasto

Pvm/Datum/Date

Dnro/Dnr/DNo

3.3.2023

849/00.00.01.00.00/2023

Seuraamuksia ei kuitenkaan sovelleta, jos tuensaaja pystyy osoittamaan toimivaltaista viranomasta tyydyttävällä tavalla, ettei tukikelpoisiin menoihin sisältyvämmien menojen ilmoittaminen ole hänen syytään, tai jos toimivaltainen viranomaisen vakuuttuu muutoin siitä, ettei syy ole kyseisen tuensaajan.”

Kun vertaa näitä kahta eri tapaa toteuttaa mahdollinen vähennys, voi todeta, että nyt ehdotettu kansallinen malli on kahdella eri tavalla ankarampi kuin kauden 2013–2020 EU:n säännös. Ensiksi kansallisessa ehdotuksessa on kahta eri kynnysarvoa, 10 ja 5 prosenttia, joista jälkimmäinen on ankarampi kuin nykyisessä EU:n säännöksessä. Toiseksi ehdotetaan, että erotus lasketaan suoraan esitettyjen kustannusten kautta, kun EU:n säännös lähtee siitä minkä verran tukea on haettu maksuun verrattuna tuen määrään, jota voidaan hyväksyä maksettavaksi kustannusten tukikelpoisuuden tarkastelun jälkeen.

Voi olla tilanteita, kun tukea haetaan maksuun sen verran mitä on mahdollista maksaa, mutta esitetään kustannuksia enemmän kuin maksettava tuki edellyttää, josta yli 5/10 prosenttia on tukikelvottomia kustannuksia. Siinä tilanteessa on aiheellista kysyä, onko vähennyksen soveltaminen asianmukaista.

Asetuksessa ehdotettujen sanamuotojen perusteella jää epäselväksi tuleeko vähennys suorittaa hyväksyttävistä kustannuksista vai maksettavasta tuesta, kun sanotaan, että vähennys on yhtä suuri kuin tukikelvottomien kustannusten ja hyväksyttävien kustannusten erotus, mutta ei kuitenkaan peruutettavaa tukea suurempi. Eli tuen tason vaikutus ei ole sanamuodoissa huomioitu.

Ehdotetun pykälän kolmannen momentin osalta voitaneen todeta, että tuensaaja on aina vastuussa siitä mitä hakemuksissaan esittää.

Edellä todetun perusteella ehdotamme, että vähennyksestä säädettäisiin seuraavasti, jotta vähennyksen soveltaminen käytännössä olisi selkeää, eikä ankarampaa kuin kaudella 2013–2020.

Maksupäätöstä valmisteltaessa viranomaisen tulee todeta tuensaajan maksuun haetun tuen määrän, sekä vahvistaa tuensaajalle maksuhakemuksessaan ilmoitettujen menojen tukikelpoisuutta koskevan tarkastelun jälkeen maksettavan tuen määrän.

Jos maksuun haettavan tuen määrä on yli 10 prosenttia suurempi kuin tukikelpoisuuden tarkastelun jälkeen vahvistettu määrä, maksettavaa tukea on

Maaseudun kehittämisosasto

Pvm/Datum/Date

Dnro/Dnr/DNo

3.3.2023

849/00.00.01.00.00/2023

vähennettävä. Vähennyksen on oltava yhtä suuri kuin kyseisten kahden määrän välinen erotus, mutta ei kuitenkaan peruutettavaa tukea suurempi.

Vähennystä ei kuitenkaan sovelleta, jos tuensaaja pystyy osoittamaan viranomaista tyydyttävällä tavalla, että tukikelvottomien menojen ilmoittaminen johtuu tukipäätöksen tai sovellettavien säädösten tulkinnanvaraisuudesta. Sovellettavaa vähennystä voidaan kohtuullistaa, jos vähennyksen suorittaminen täysimääräisenä olisi olosuhteet huomioon ottaen kokonaisuutena tarkasteltuna kohtuutonta. (Vrt. lain säännös takaisinperinnän kohtuullistamisesta, 52 §)

44 §:ssä säädettäisiin paikallisen kehittämisstrategian valmistelutuesta. Tukea myönnettäisiin vakioituna kertakorvauksena 40 000 € toimintaryhmäksi hakeutuvaa kohden. Muistiossa kerrotaan, että valmistelurahan määrä perustuu KPMG:n tekemään selvitykseen, jonka perusteella vakioyksikköhinnaksi on saatu 40 000 euroa. Tämä määrä maksettaisiin vakioituna kertakorvauksena enintään kolmessa erässä.

KPMG:n selvityksessä vakioyksikköhinnaksi ehdotettiin 41.600 €. Perusteluissa voisi avata lisää selvityksen ehdotuksen pyöristämistä alaspäin. Vakioitu kertakorvaus on ajateltu maksettavan yhdessä erässä, mutta valmistelurahan osalta tuki on jaettu kolmeen osaan. Miten kehittämisstrategian valmistelun perusteella maksettu korvaus voitaisiin käytännössä osoittaa kolmeen osaan?

Asetuksessa olisi hyvä huomioida kaksinkertaisen rahoituksen estäminen myös Leader-ryhmien omien hankkeiden osalta. Tämän voisi tehdä esimerkiksi lisäämällä muistioon pykälän 5 kohtaan maininnan, että tavanomaisia toimintamenoja ovat mm. Leader-ryhmän toimintarahalla rahoitettavat menot.

Osastonjohtaja

Raisa Ikonen

Johtava asiantuntija

Noora Pehkonen

Maaseudun kehittämissosasto

Pvm/Datum/Date

3.3.2023

Dnro/Dnr/DNo

849/00.00.01.00.00/2023

RUOKAVIRASTO

Livsmedelsverket • Finnish Food Authority

Tämä asiakirja on laadittu ja allekirjoitettu sähköisesti.
Dokumentet har uppsatts och undertecknats elektroniskt.
This document has been digitally prepared and signed.

Ruokavirasto
PL 100, 00027 RUOKAVIRASTO
Puh. 029 530 0400 (vaihde)
ruokavirasto.fi
Y-tunnus: 2911686-7

Livsmedelsverket
PB 100, 00027 LIVSMEDELSVERKET
Tfn 029 530 0400 (växel)
livsmedelsverket.fi
FO-nummer: 2911686-7

Finnish Food Authority
P.O. Box 100, FI-00027 FINNISH FOOD AUTHORITY, FINLAND
Tel. +358 29 530 0400 (switchboard)
foodauthority.fi
Business ID: 2911686-7